

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Charlotte Fischer.

Kl. 12.15

Charlotte Fischer (RV):

Lad mig allerførst slå fast, at for os i Det Radikale Venstre er det her en gennemgribende fornøftig modernisering af det, der i virkeligheden er en gammeldags og formynderisk lov, der er ude af trit med de holdninger, som trives i befolkningen generelt. Og her er 25.000 jo altså ikke lig hele befolkningen.

Der har været en utrolig ophidset slutspurt, som også har fået beskyldningerne til at fyge om, at det er udemokratisk, at der er foregået en lukket proces, og jeg ved ikke hvad, selv om det har været helt efter bogen med, at man har nedsat et udvalg, som har udarbejdet en utrolig grundig betænkning på over 300 sider. Og vi følger her i Folketinget sådan set næsten til punkt og prikke de anbefalinger, som de her mennesker er nået frem til efter at have tænkt sig grundigt om.

Jeg synes næsten, at der har været tale om en, ja, man fristes til at kalde det en diabolisering af hele det her lovforslag, og en fornemmelse af, at det vil bringe landet helt ud på en glidebane, næsten skabe ragnarok, når der i virkeligheden er tale om en fornøftig liberalisering, som ikke vil skabe noget, der ligner en syndflod på det her område. Vi taler om, at 1 promille af 160.000 navne frigives. Det er efter min vurdering ikke noget stort dramatisk skridt.

Vi havde i virkeligheden helst set, at man ikke havde taget det her yderligere skridt med at hæve grænsen fra 1.000 til 2.000. Det synes vi ikke var nødvendigt. Alle var enige om, at det var en god idé – altså os, der står bag – og vi så ikke nogen grund til at hæve grænsen. Det bliver nu gjort og fint, vi stemmer for lovforslaget alligevel.

Jeg synes, at debatten her har vist, at der er nogle klare fronter. Man kan så sige, at Dansk Folkeparti står klart isoleret i den her sag, og jeg må indrømme, at det glæder mig rigtig meget. Jeg synes, at vi hører nogle foruroligende toner fra Dansk Folkeparti og ikke mindst i dag, hvor hr. Søren Krarup lige pludselig bringer sig selv til at tale om, hvad det sande menneske er.

Jeg synes, at det er uhyggelig snak. Man kan måske også sige, at det er lidt ud ad en tangent, når vi taler om navnelovgivning, at svinge sig så

højt op i lianerne. Det her med at vide og tage patent på, hvad det sande menneske er, er for mig meget skræmmende tale. Man kan sige, skal man tage skridtet fuldt ud, at den slags overbevisninger kun har ført det værste med sig i denne verden. Lad os holde fødderne på jorden.

Der er en klar værdidebat i den her sag, og det har jeg sådan set sat pris på. Det er faktisk det sjoveste lovforslag, jeg har haft ansvaret for, fordi der er en ægte værdidebat i det, og det synes jeg er fint. På den måde synes jeg også, at det er fint, at Dansk Folkeparti slås for nogle klare værdier, som man tror på i Dansk Folkeparti.

For os er der tre værdier, vi kæmper for, og hvorfor vi synes, at den her lov er særdeles fornøftig.

Det første princip handler om, at den enkelte skal kunne bestemme, hvad han eller hun gerne vil hedde. Vi synes, at der skal tungtvejende grunde til, at nogen kan forhindre noget menneske i at kalde sig det, han eller hun gerne vil hedde. Det er helt grundlæggende, og det er også det, Navnelovsudvalget har lagt til grund.

Det andet princip handler om ligestilling mellem samlevende og gifte. For os er det vigtigt, og det hører til i det moderne samfund. Der er 600.000 mennesker, der har valgt at leve på den måde, og jeg ser ikke nogen grund til, at de skulle stilles dårligere af den grund. Der går ikke noget fra de gifte, fordi man giver nogle muligheder til folk, der bor sammen. Alt i alt er det kun et fremskridt, og det er et fremskridt, som passer til vores verden, sådan som den er.

Det tredje princip er, at den her lov giver noget ekstra plads til vores nye medborgere. Den understreger, at vi er et åbent samfund. Den giver plads til, at man også kan tage udenlandske navnetraditioner med, og det understreger jo alt i alt det, der er vigtigt for os, nemlig at Danmark er et samfund i udvikling, at vi er et åbent og udogmatisk samfund.

Det her er ikke den glade klondikeliberalisering, hvor vi ikke har nogen regler tilbage. Man behøver bare at løfte lovforslaget med alle bemærkningerne. Det er faktisk en af de tykkere love, vi har.

Så det er altså ikke sådan, at det bliver den glade liberalisering. Der er stadig masser af regler, der styrer både efternavne, mellemnavne og fornavne. Men det er en lov, der passer til Danmark og til os, hvis vi gerne vil være et moderne samfund. Det har været vigtigt for os, og derfor støtter vi lovforslaget varmt og helhjertet.

Kl. 12.20